

DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok IV.

Warszawa, dnia 19 listopada 1931 r.

Nr. 18.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

- Poz. 47. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. P. I/1/6 31 z dnia 10 listopada 1931 r. w sprawie nowego wydania Taryfy towarowej kolei żelaznych na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska (Linje normalnotorowe) Część I A, ogłoszonej w Dz. T. i Z. K. z r. 1931 Nr. 40, poz. 458.
- Poz. 48. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. HT./II 27/1 z dnia 5 listopada 1931 r. w sprawie ujednostajnienia pobierania opłat dodatkowych, przewidzianych w rozdziale D T. t. Cz. I-B, przy przewozie przesyłek drobnych, nadawanych. względnie wydawanych za pośrednictwem prywatnych bocznik kolejowych.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

- Poz. 49. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. F. D./III/23/2 z dnia 27 października 1931 r. o przesyłkach celnych spadłych z dwukrotnej licytacji.
- Poz. 50. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. Tz./III/65/8/31 z dnia 12 listopada 1931 r. w sprawie przewozu koni na rzeź z Polski do Austrii.
- Poz. 51. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. Tz./III/69/2/31 z dnia 12 listopada 1931 r. w sprawie przewozu pośpiesznych przesyłek pakietowych (paczek) ze stacji Wien Norbahnhoof do Polski.
- Poz. 52. Czeskosłowacko-Polski Związek Kolejowy. Polsko-czeskosłowacka komunikacja węglowa. Taryfa towarowa, Część II, Zeszyt I-a.

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

- Poz. 47. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. T./I/1/6/31 z dnia 10 listopada 1931 r. w sprawie nowego wydania Taryfy towarowej na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska Część I A, ogłoszonej w Dz. T. i Z. K. z dnia 30/X 1931 r. Nr. 40 poz. 458.

Min. Kom. wyjaśnia następujące ważniejsze zmiany i uzupełnienia przeprowadzone w powyższym wydaniu:

Do § 6.

W p. 9 P. W. III i IV wprowadzono obowiązek nadawcy oznaczenia siebie i odbiorcy imieniem i nazwiskiem. Przepis ten dotyczy tylko wypadków, gdy osoby te są osobami fizycznymi, a więc nie odnosi się do osób prawnych jak: firm handlowych, stowarzyszeń urzędów publicznych i t. p. Bliższe wyjaśnienia w tej sprawie podaje instrukcja H. 2 § 3 p. 7.

P. 10 został poprawiony stylistycznie dla uniknięcia błędnej wykładni.

W p. 14, w pierwszym zdaniu dodano słowo „tylko” dla podkreślenia, że tylko uwagi podane w tym ustępie mogą być zamieszczone na odwrotnej lewej stronie listu przewozowego, o ile prawa strona użyta jest dla celów przewidzianych w p. 9 lit. d. § 6. W związku z powyższym Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że zamieszczanie reklam na odwrocie listu przewozowego jest niedopuszczalne i listy przewozowe nakładu prywatnego, zawierające reklamy, nie mogą być zaopatrywane w stempel kolei w myśl p. 4 § 6-go.

Do § 7.

P. 7 P. W. I określa sposób postępowania w wypadku, gdy nadawca nie podał wagi w liście przewozowym, a ani stacja nadania, ani stacja przeznaczenia, ani też stacja na drodze przewozu nie posiada urządzeń wagowych.

P. 17. Dawne ustępy a) i b) zostały ujęte w jeden ustęp a). Nie zmieniając dotychczas obowiązujących zasad, nowa redakcja tego przepisu postanawia, że dopłaty nie można pobierać przy niezgodnym z rzeczywistością podaniu ilości sztuk, jeżeli nadawca żądał przeliczenia ich. Oczywiście jest rzeczą, że dopłaty nie wolno pobierać i w tych wypadkach, gdy kolej do liczenia była obowiązana (§ 7 p. 6).

Do § 9.

W p. 9, lit. h uzupełniono słowami „powyżej pod lit. g)“.

Do § 11.

P. 6 pozostał bez zmiany.

Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę, że terminy dodatkowe wymienione w p. 4 b) nie mogą wejść w życie przed ich ogłoszeniem w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych. Wobec powyższego należy w wypadkach spodziewanego nadmiernego wzrostu przewozów lub niezwykle trudności ruchowych występować do Ministerstwa Komunikacji dość wcześniej z wnioskami o wprowadzenie i zatwierdzenie terminów dodatkowych tak, aby ogłoszenie ich mogło nastąpić w czasie, gdy okoliczności uzasadniające te terminy już zaistnieją.

W p. 8 w ustępie ostatnim spójnik „a” zastąpiono spójnikiem „i”.

W p. 9 lit. c) słowa „przerwy ruchu” zamieniono na „przerwy w przewozie”, gdyż zatrzymanie przesyłki może nastąpić nie tylko z przyczyn techniczno-ruchowych, ale także przewozowo-handlowych, np. z powodu zajęcia placów wyładunkowych, magazynów, zdjęcia torów i t. p.

W p. 9 lit. d) tekst zmieniono w ten sposób, że zatrzymanie przesyłki w wypadkach podanych w tym ustępie wstrzymuje bieg terminu dostawy tylko wówczas, jeżeli „nie zachodzi wina kolei”.

P. 9 lit. g). Według tego postanowienia oraz Post. Wyk. do p. 9, termin dostawy dla przesyłek zwyczajnych wstrzymuje się w niedziele i dni świąteczne wymienione w postanowieniu wykonawczem.

W p. 10 słowa „niedziela lub święto” zmieniono na „dni świąteczne”, gdyż za dni świąteczne uważa się niedziele i dni świąteczne (Post. wyk. do p. 9).

Do p. 10 dodano Post. wyk., które wprowadza do taryfy załącznik H, zawierający wykaz oświadczeń przewidzianych w regulaminie i w taryfach oraz „zaleconego” ich brzmienia o ile pewne oświadczenie nie jest ściśle przepisane.

Do § 12.

P. 2. Post. Wyk. Taryfę uzupełniono nowym załącznikiem J, zawierającym przepisy o rodzaju opakowania i sposobie ładowania niektórych towarów. Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę, ażeby przepisów tych ściśle przestrzegać.

P. 9 W Post. Wyk. I skreślono zdanie ostatnie, gdyż po upływie terminu przeznaczonego do załadowania należy uważać, że zamawiający wagon zrzekł się wagonu i musi ponownie zamówienie skutecznić.

Do § 14.

P. 12. Post. Wyk. Załącznik G zawierający nowe zmienione przepisy o ładowaniu wagonów towarowych. Załącznik ten opracowany został na podstawie Umowy o wzajemnym używaniu wagonów w komunikacji międzynarodowej (R. I. V.) obowiązującej od 1/I. 1930 i zawiera wszystkie postanowienia tej umowy, postanowienia wykonawcze do tej umowy wydane przez Ministerstwo Komunikacji oraz przepisy o ładowaniu długiego żelaza i szyn.

W p. 17 przepis lit. a) został zmieniony. Według nowego brzmienia bieg terminu na załadowanie przesyłki przez nadawcę zawiesza się na czas załatwienia formalności wymienionych w tym ustępie tylko wówczas, jeżeli nadawca nie spowodował, wskutek swej winy, zwłoki w wykonaniu tych formalności, np. gdy nadawca nie przedstawił na czas urzędowi celnemu potrzebnych dokumentów. Jeżeli nadawca spowodował tę zwłokę, to należy za cały czas użyty na załatwienie tych formalności zaliczać postojowe względnie składowe.

Do § 15.

P. 5. W pierwszym zdaniu słowa „z winy nadawcy” zmieniono na słowa „nie z winy kolei”. Jeżeli przeto przewóz przesyłki (od chwili przyjęcia przesyłki do przewozu aż do chwili nadejścia jej na stację przeznaczenia) będzie wstrzymany wskutek załatwiania formalności dłużej niż 48 godzin nie z winy kolei (obojętne czy wina leży po stronie nadawcy czy osób trzecich np. władz, które są powołane do załatwienia formalności) wówczas należy zaliczać, po upływie 48 godzin, postojowe względnie składowe. Wskutek tej zmiany redakcji został przerzucony ciężar dowodu na interesanta (nadawcę wzgl. odbiorcę), który musiałby w danym wypadku udo-

wodnić, że zwłokę (wstrzymanie przewozu dłużej niż 48 godzin) spowodowała kolej i że z tego powodu pobranie opłaty postojowej względnie składowej było nieuzasadnione.

Drugie zdanie stanowi zmieniony tekst dawnego ustępu drugiego. Według nowego brzmienia przy wydaniu przesyłki termin wolny od składowego względnie postojowego wynosi 1 dobę, bez względu na to, czy przesyłka jest wyładowywana z wagonu dla załatwienia formalności czy nie.

Do terminów podanych w ustępie pierwszym (48 godzin) i w ustępie drugim (1 doba), nie wlicza się dnia podstawienia wagonu dla załatwienia formalności względnie dnia wyładowania przesyłek, których odprawa celna odbywa się w magazynie.

W p. 7 dodano ustęp trzeci normujący sposób postępowania, jeżeli na stacji przeznaczenia nie załatwi formalności celnych ani odbiorca ani nadawca lub jego pełnomocnik.

Post. Wyk. podaje terminy w których w myśl przepisów celnych formalności te powinny być wykonane.

Do § 16.

P. 9 przeredagowano i dodano na początku słowa „Po zapłaceniu należności wynikających z listu przewozowego”, ponadto dodano ustęp drugi, który poprzednio stanowił treść p. 11-go.

P. 11 zawiera treść dotychczasowego ustępu drugiego p. 19 oraz treść ustępu drugiego p. 10.

P. 12 zawiera treść dotychczasowego p. 18.

P. 13 zawiera treść dotychczasowego p. 20.

P. 14 zawiera przeredagowaną treść p. 19 ustęp pierwszy.

P. 15 zawiera treść dotychczasowego p. 12.

P. 16 zawiera przeredagowaną treść p. 13-go.

P. 17 zawiera treść dotychczasowego p. 14.

P. 18, 19 i 20 zawierają treść dotychczasowych pp. 15, 16 i 17.

P. 26 zwraca się uwagę, że wiersz drugi i trzeci zostały w drukarni przestawione.

P. 38. Post. Wyk. II załatwia poruszaną częstokroć przez sfery handlowe i DOKP., sprawę obliczania terminu odbioru i wyładowania przesyłek, w wypadkach gdy godziny służbowe kas towarowych i ekspedycji tow. (godziny otwarcia magazynów i placów wyładunkowych) są różne.

Tutaj wyjaśnia się, że przy przesyłkach, o których przybyciu kolej nie zawiadamia odbiorcy z powodu zrzeczenia się (p. 7), termin ten zaczyna się od chwili przygotowania przesyłki do odbioru (analogia z § 11 p. 8 ustęp ostatni).

W p. 39 słowo „zabrana” zmieniono na „odebrana”, gdyż nie chodzi tu o zabranie poza obręb kolejowy (magazyn) lecz tylko o wejście w posiadanie towaru.

W p. 40 zmieniono warunek zakazu przeekspedjowania przesyłek. Obecnie zakaz ten powinien być uzasadniony trudnościami ruchowymi lub przewozowymi i uprzednio ogłoszony wywieszkami przy ekspedycjach towarowych, oczywiście w miejscu widocznym i łatwo dostępnym dla publiczności.

Do § 18.

P. 1. Brzmienie tego punktu dostosowano do tekstu M. K. T. art. 18 § 1, przez dodanie słów „Jeżeli taryfę zastosowano niewłaściwie”.

Do § 19.

P. 4. W p. tym skreślono dawne zdanie drugie.

Tekst nowego zdania postanawia, że w razie wypłaty zaliczenia pocztą lub przez P. K. O., kolej nie zawiadamia nadawcy o wpłaceniu zaliczenia, zaś P. W. III ustala sposób postępowania w tych wypadkach.

Do § 21.

W p. 8 ustęp drugi obecnie postanawia, że zlecenie niewydania przesyłki skierowane wprost do stacji przeznaczenia, powinno być złożone w przepisanej formie z a p o s r e d n i c t w e m stacji nadawczej, która powinna przesłać je jak najrychlej stacji przeznaczenia.

Nowe Post. Wyk. wyjaśnia, kiedy żądanie niewydania przesyłki skierowane wprost do stacji przeznaczenia, należy uwzględnić czasowo.

Będzie rzeczą danej ekspedycji stacji przeznaczenia ocenić, czy w danym wypadku nie zachodzą okoliczności, które budzą wątpliwość, czy zlecenie pochodzi od nadawcy.

Do § 22.

P. 4 w zdaniu drugim i trzecim reguluje sposób postępowania i odpowiedzialności kolei w wypadkach, gdy zatrzymanie przesyłki trwa dłużej niż 24 godzin.

Prawa i obowiązki kolei unormowane są analogicznie jak w wypadku przeszkód w wydaniu (§ 24 p. 6).

D o § 23.

P. 1. Według nowej redakcji zdania drugiego, kolej ma prawo pobrać opłatę za drogę okólną i korzystać z odpowiadających tej drodze terminów dostawy tylko wówczas, jeżeli przeszkoda w przewozie „nie wynika z winy kolei”.

P. 3. Post. Wyk. I. Według nowej redakcji zdania drugiego, kolej ma prawo pobierać postojowe — po upływie 4 dni oczekiwania na odpowiedź od nadawcy — także w wypadkach, gdy warunki przewozowe lub właściwości towaru nie pozwalają na wyładowanie towaru.

D o § 24.

P. 1. Post. Wyk. I z punktu 4-go zostało przeniesione do p. 1.

W p. 2 skreślono, ostatnie zdanie zaczynające się od od słów „nadawca zaś.....”. Odtąd nadawca będzie musiał wskazać co do postąpienia z towarem, kierować przez stację nadania.

W p. 3 zamieszczono nowe zdanie, które daje kolei możliwość odmówienia wykonania żądania zwrotu przesyłki, gdy zachodzą warunki przewidziane w § 21 p. 1.

P. Wyk. podaje treść oświadczenia, które ma być wpisane przez nadawcę do listu przewozowego.

D o § 28.

P. 1. W ustępie lit. d) zamieszczono po słowie uszkodzenie znak „np” dla zaznaczenia, że przyczyny zaginięcia lub uszkodzenia podane są przykładowo a nie wyczerpująco.

D o § 35.

P. 3. Brzmienie tego punktu dostosowano do tekstu art. 35 § 3 T. M. T.

D o § 40.

W p. 3 skreślono dawne zdanie trzecie, zamieszczając nadto powołanie się na przepis p. 3 § 41.

W związku z temi zmianami, oraz skreśleniem numeru „4” w § 41 wyjaśnia się, że nadawca wnosząc reklamację o zwrot kwot frankowanych musi zawsze przedstawić wtórnik listu przewozowego. Bez wtórnika może dochodzić roszczeń innych, niż wymienione w § 41 p. 1 i 2, za zgodą odbiorcy lub gdy udowodni, że odbiorca odmówił przyjęcia przesyłki.

D o § 44.

W p. 1 (3a), (4) i 3 słowo „odbioru” zmieniono na „przyjęcia” gdyż wystarczy wzięcie w posiadanie towaru przez odbiorcę, bez potrzeby odbierania t. j. zabrania poza obręb kolejowy, aby roszczenia przeciw kolei wygasły.

D o § 45.

W p. 2 ust. lit. c. został jaśniej zredagowany.

Nr. H. P. I/1/6/31.

Poz. 48. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. HT/II/27/1 z dnia 5 listopada 1931 r. w sprawie ujednolajnienia pobierania opłat dodatkowych, przewidzianych w rozdziale D T. t. Cz. I-B, przy przewozie przesyłek drobnych, nadawanych, względnie wydawanych, za pośrednictwem prywatnych bocznic kolejowych.

Wobec napływających do Ministerstwa Komunikacji zażaleń na niejednolite pobieranie opłat dodatkowych, przewidzianych w rozdziale D T. t. Cz. I-B przy przesyłkach drobnych, nadawanych, lub wydawanych za pośrednictwem prywatnych bocznic kolejowych, — przewożonych na zasadzie pk. 3 tegoż rozdziału D (str. 109 taryfy) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

Na podstawie § 14 III. 11 i § 16 III. 17 T. t. część I-A kolej jest uprawniona do pobierania dodatkowych opłat ustanowionych w taryfie za dodatkowe czynności, związane z przewozem, jak za naładowywanie, wyładowywanie, ważenie, liczenie sztuk towaru i t. p. — nawet wówczas, gdy czynności te za jej zgodą dokonywa nadawca lub odbiorca.

Z uwagi na powyższe i w myśl przepisów, zawartych w § 3 Rozdziału A I i w działach V i innych w Rozdziale D T. t. Cz. I-B, kolej ma prawo pobrać wszystkie dodatkowe opłaty, przypadające za daną przesyłkę drobnicową, nadawaną na bocznicę lub kierowaną na prywatną bocznice kolejową — bez względu na to, czy naładunek, wyładunek lub inne czynności manipulacyjne, uskutecznione zostały środkami kolei, czy też nadawcy, względnie odbiorcy.

Strona zaś interesowana, w zależności od tego, które z obliczeń należności kolejowych okaże się dla niej korzystniejsze, ma do wyboru albo opłacenie za przewóz i za inne czynności, związane z przewozem drobnicy, — za wagę rzeczywistą przesyłki drobnicowej wedle taryf drobnicowych, przy stosowaniu których dodatkowych opłat za naładunek i wyładunek nie pobiera się, albo też wedle stawek wagonowych, przy których wszelkie dotyczące danej przesyłki opłaty dodatkowe powinny być przez kolej pobrane.

Nr. HT. II/27/1.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 49. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. F. D. III/23/2 z dnia 27 października 1931 r. o przesyłkach celnych spadłych z dwukrotnej licytacji.

W wypadkach przekazywania przez władze celne przesyłek, spadłych z dwukrotnej licytacji, na rzecz Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia, obowiązują postanowienia okólnika Nr. III/Pc/4084/29 z dnia 8 kwietnia 1929 r., ogłoszonego w Dodatku do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych z r. 1929 Nr. 3, poz. 11.

Realizacja dodatkowej ulgi, przyznanej przez Pana Ministra Komunikacji rezolucją z dnia 22 października 1931 r., a polegającej na zwolnieniu Naczelnego Komitetu od 50% należności przewozowych za przestrzeń P. K. P., może następować jedynie w drodze reklamacji, wnoszonych w trybie przepisany przez organa Naczelnego Komitetu dla Spraw Bezrobocia do właściwych Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych.

Nr. F. D./I. 23/2

Poz. 50. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. Tz. III/65/8/31 z dnia 12 listopada 1931 r. w sprawie przewozu koni na rzeź z Polski do Austrii.

Wobec uchylecia z dniem 15 listopada 1931 r. ważności taryfy związkowej polsko-austriackiej na przewóz żywych zwierząt i mięsa i wprowadzenia w związku z tem z ważnością od dnia 16 listopada 1931 r. stosownych zmian w taryfie związkowej czeskosłowacko-polskiej (taryfa artykułowa Nr. 11) Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości, że przy przewozie koni do Austrii, dla których brak stawek bezpośrednich w taryfie czeskosłowacko-polskiej opłaty wynoszą:

1) Na liniach P. K. P. od stacji

Dubno	2269 gr	} do granicy Państwa pod Zebrzydowicami.
Jarosław	1488 „	
Lublin	1829 „	
Lwów	1885 „	
Podhajce	2269 „	
Poznań	1717 „	
Przemyśl	1619 „	
Sędziszów Młp.	1203 „	
Stanisławów	2231 „	
Stryj	1998 „	
Tarnopol	2231 „	}
Tuchów	1091 „	

za 1 m² powierzchni ładunkowej;

2) na liniach Č. S. D. za przestrzeń od stacji Petrovice u Bohumina státni hranice do stacji Břeclav státni hranice według opłat taryfy wyjątkowej Nr. 3 obniżonej o 320 halerzy czeskosłowackich, t. j. 4785 hč za 1 m² powierzchni ładunkowej.

Nr. H. Tz/III—65/8.

Poz. 51. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H. Tz/III/69/2/31 z dnia 12 listopada 1931 r. w sprawie przewozu pośpiesznych przesyłek pakietowych (paczek) ze stacji Wien Nordbahnhof do Polski.

W związku z uchynieniem ważności rozporządzenia, ogłoszonego w Dz. T. i Z. K. z 1931 r. Nr. 8 poz. 89 i wprowadzeniem od 16 listopada 1931 r. (Dz. T. i Z. K. z 1931 Nr. 44, poz. 503) znizonych stawek od stacji Břeclav státní hranice dla przewozu pośpiesznych przesyłek pakietów, nadawanych na st. Wien Nordbahnhof, Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że ustanowiony Dodatkiem do Dz. T. i Z. K. Nr. 8 poz. 24 aż do odwołania plan przewozu ze stacji Wien Nordbahnhof do Polski pozostaje w mocy bez zmian przy przewozie przesyłek nadawanych na podstawie wyżej wymienionego rozporządzenia, ogłoszonego w Dz. T. i Z. K. z 1931 r. Nr. 44 poz. 503.

Nr. H. Tz. III/69/2.

Poz. 52. Czeskosłowacko - Polski Związek Kolejowy. Polsko - czeskosłowacka komunikacja węglowa. Taryfa towarowa, Część II, Zeszyt I-a, obowiązująca od dnia 1 maja 1930 r. (Dz. T. i Z. K. z 1930 r. Nr. 13 poz. 123).

Z ważnością od 16 listopada 1931 aż do odwołania do przesyłek węgla kamiennego i brykietów węglowych z Polski, adresowanych do „Biura rozdziału węgla austriackich kolei związkowych albo ich przedstawiciela” na stacji Břeclav stosuje się niżej wymienione opłaty przewozowe w halerszech czeskosłowackich za 100 kg.

Od ładowni kopalnianych	D o s t a c j i B ř e c l a v													
	D y r e k c j a B:													
	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
grupy stawka	815	825	808	815	821	815	821	821	825	832	821	825	832	825
grupy stawka	20 825	22 832	23 825	24 825	25 825	26 832	27 832	28 838	29 852	30 832	31 838	32 838	33 838	34 846
grupy stawka	35 838	36 846	37 846	38 863	39 846	40 846	41 846	42 852	43 852	44 852	45 863	46 863	47 869	48 774
grupy stawka	49 794	50 821	51 852	52 846	53 846									

Przewóz przesyłek odbywa się na zasadzie postanowień polsko-czeskosłowackiej taryfy węglowej Część II, Zeszyt I-a z dnia 1 maja 1930 r. Dalszy przewóz przesyłek od stacji Břeclav do czeskosłowacko-austriackiej granicy państwa dokonywa się bez pobierania opłat przewozowych.

Nr. H. Tz. III/64/7/31.